

Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας: Προεορτάσωμεν πιστοί Χριστού τα Γενέθλια

/ [Ενορίες](#)

Επιλέγει τη μήτρα της αειπάρθενης Μητέρας Του για να φορέσει την ανθρώπινη σάρκα. Κάνει πράξη την αγάπη για το παιδί Του για να γίνει και ο ίδιος παιδί. Και με αυτό το παιδί κάνει θεό τον αποστάτη και σώζει τον προδότη.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 20 Δεκεμβρίου (Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως. «Μνήμη πάντων των απ' αιώνος Θεώ ευαρεστησάντων από Αδάμ άχρι και Ιωσήφ του μνήστορος της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ομοίως και των προφητών και προφητίδων, εξαιρέτως δε του προφήτου Δανιήλ και των αγίων τριών παίδων». Ιουλιανής και των συν αυτή 500 μαρτύρων. Θεμιστοκλέους μάρτυρος), στον Ιερό

Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Ο π. Διονύσιος στο κήρυγμα του αρχικά αναφέρθηκε στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας. όπου λίγες ημέρες πριν από την επίσκεψη του Υιού και Λόγου του Θεού, στην κτιστή και αμαρτωλή πραγματικότητά μας, η Εκκλησία τοποθετεί το πρώτο κεφάλαιο από το ευαγγελικό κείμενο. του Αγίου Ματθαίου, του Ευαγγελιστού.

Και στο κείμενο αυτό περιγράφεται η προετοιμασία του κόσμου για την έλευση του Σωτήρος Χριστού και τα γεγονότα που οδήγησαν σ' αυτόν τον υπερφυή και πέρα από κάθε λογική δυνατότητα τοκετό. Ο Άγιος Ευαγγελιστής Ματθαίος θέλει να περιγράψει το πρώτο αποτέλεσμα της θεϊκής παρουσίας. ανάμεσά μας και παραθέτει μία φράση η οποία εξηγεί το νόημα του ονόματος που θα λάβει το θείο βρέφος.

Το όνομα που θα δοθεί στον ενανθρωπίσαντα Θεό θα είναι η Ιησούς, το οποίο σημαίνει σωτήρας. Και θα του δοθεί αυτό το όνομα επειδή «αυτός γαρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών». Ο Χριστός δεν έρχεται στον κόσμο με πρωταρχικό σκοπό να σώσει τον άνθρωπο. Ο πρώτος και σημαντικότερος σκοπός της θείας ενανθρωπήσεως είναι να ενωθεί ο Θεός με τον άνθρωπο.

«Ο Χριστός φοράει την ανθρώπινη σάρκα από απερίγραπτη αγάπη για το δημιούργημά του. Ο πλάστης δεν αντέχει να μένει χωρισμένος απ' αυτό. Είδατε εμείς εύκολα χωριζόμαστε από τον Θεό. Ο Χριστός μας όμως μαζί με τον Πατέρα και με το Άγιο Πνεύμα, η Αγία Τριάς, δεν αντέχει μακριά απ' το πλάσμα του. Αγαπάει τόσο πολύ τον άνθρωπο ώστε θέλει να ενωθεί μαζί του ουσιαστικά και αληθινά.»

Και έγινε ως τέλειος Θεός, που ήταν και τέλειος άνθρωπος συνέχισε ο π. Διονύσιος. Θέλει να ντυθεί την ανθρώπινη φύση, να τη φωτίσει με το δικό Του φως, να την υιοθετήσει με μία σχέση συγγενική και οντολογική, όπως ταιριάζει μεταξύ γεννήτορος και γεννημένου. Σε μία έκρηξη ακατάσχετης αγάπης, η Αγία Τριάδα πλάθει τον άνθρωπο. Πλάστηκε για να γίνει κατά χάριν θεός. Πλάστηκε για να γίνει πάρεδρος της Αγίας Τριάδος να στέκεται δίπλα στον θρόνο του Θεού να είναι αποδέκτης της θεϊκής αγάπης, απαύγασμα της δόξης του δημιουργού.

Δεν καταλάβαμε όμως εμείς οι άνθρωποι το σκοπό της δημιουργίας και τον στόχο της ύπαρξής μας. Εντελώς αδικαιολόγητα χάσαμε τη θεϊκή μας προοπτική. Προδώσαμε τον εαυτό μας και προδώσαμε και τον πλάστη μας. Αποκοπήκαμε από την αγάπη του Θεού και λησμονήσαμε τον Πατέρα. Βυθιστήκαμε στο ψέμα του εγωισμού και στον βόρβορο της αμαρτίας. Ασθενήσαμε από την ανυπακοή. Μολύναμε την αθάνατη φύση μας με τη φθορά και με τον θάνατο. Φυλακιστήκαμε στα πάθη και τις επιθυμίες. Κουραστήκαμε από τις απογοητεύσεις. Απελπιστήκαμε από την κατάντια μας.

Το μόνο που απέμεινε στον άνθρωπο ήταν να περιμένει, επεσήμανε ο π. Διονύσιος. Περίμενε την απάντηση του Θεού στην δική του παραφροσύνη. Περίμενε την παρέμβαση του Πατέρα για να ελευθερωθεί από τη φυλακή της αμαρτίας. Περίμενε την έλευση του φωτός για να διαλυθούν τα σκοτάδια της άγνοιας. Ο Θεός, όπως το είχε υποσχεθεί τη στιγμή που ο άνθρωπος χωριζόταν από κοντά του, έρχεται και γίνεται ο άκτιστος κτιστός. Ο άχρονος αποκτάει χρονική διαδρομή και μακρόσυρτη ανθρώπινη γενεά.

«Επιλέγει τη μήτρα της αειπάρθενης Μητέρας Του για να φορέσει την ανθρώπινη σάρκα. Κάνει πράξη την αγάπη για το παιδί Του για να γίνει και ο ίδιος παιδί. Και με αυτό το παιδί κάνει θεό τον αποστάτη και σώζει τον προδότη.»

Το πρώτο φανερό αποτέλεσμα της γέννας του Χριστού είναι η λύτρωση. Γι' αυτό παίρνει το όνομα Ιησούς. Η ανθρωπότητα όμως και μετά την έλευση του Χριστού ανάμεσά μας δεν σταμάτησε να επαναλαμβάνει το προπατορικό λάθος, τόνισε ο π. Διονύσιος. Συνεχίζει μέσα στη ροή του χρόνου να αποκόπτεται από την θεϊκή αγάπη. Εξακολουθεί την καταστροφική αυτονόμηση. Εξακολουθεί να επιθυμεί την πλάνη, το ψέμα, την φυλακή των παθών, την φευγαλέα ευχαρίστηση των ηδονών την απάτη των αισθήσεων, τα ψέματα της λογικής, τον κούφιο θόρυβο των κατορθωμάτων.

Με τον τρόπο αυτό βιώνει συνεχώς την κόλαση του χωρισμού από το Θεό, το δράμα της απομόνωσης από τον αδελφό, το αδιέξοδο της σύγκρουσης με τον ίδιο του τον εαυτό, τα καταστροφικά αποτελέσματα του βιασμού της ιδίας της φύσεως του. Χωρίς άγκυρα ελπίδος, χωρίς πνευματικά στηρίγματα, χωρίς ηθικές αναστολές, χωρίς συμπόνια, χωρίς ηρωικό φρόνημα, χωρίς αίσθηση αληθινής ομορφιάς, χωρίς αναζήτηση πραγματικής ελευθερίας, πέφτει από λάθος σε λάθος.

Το ένα πάθημα ακολουθεί το άλλο. Η μία βρωμιά επικάθεται πάνω στην προηγούμενη. Η αμετανοησία στερεί την ελπίδα. Το σκοτάδι και η μυρωδιά του θανάτου είναι πλέον η συνηθισμένη πραγματικότητα. Ο φόβος και τα ψευδοπροβλήματα συνθέτουν τη σημερινή καθημερινότητα.

Και όπως είπε ο π. Διονύσιος ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του:

«Μέσα σε όλη αυτή την κατάσταση υπάρχει λύση. Δεν θα τη φέρουν τα συνέδρια και οι οργανισμοί. Δεν θα την επιτύχουν τα μωρουδίστικα καμώματα της επιστήμης. Δεν θα πραγματοποιηθεί από τους καιροσκοπισμούς της πολιτικής. Η λύση στο σημερινό αδιέξοδο της ανθρωπότητας είναι ο Ιησούς Χριστός. «Αυτός γαρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών».

Η μετάνοια, η μελέτη, η αγάπη, η ταπείνωση, η αρετή, η άσκηση είναι οι τρόποι που θα Τον καλέσουμε κοντά μας. Η προσευχή και τα μυστήρια είναι οι μέθοδοι που θα ενωθούμε μαζί Του. Η συνέπεια και η ειλικρίνεια θα κρατήσουν αυτή την ένωση δυνατή, ζωντανή και αδιάσπαστη. Η λατρεία Του ας γίνει ο δικός μας παράδεισος. Η απόλαυση και χαρά μας που δεν θα τελειώνει ποτέ.»